

foc i lloc

A les quimbambes

Estem molt lluny encara d'estar a l'ordre del dia

DELFI **ROCA**

Google és l'amo del món i l'iPhone el seu profeta. Aquesta afirmació no és gratuïta. M'explicaré. Fa uns dies que me n'ha arribat un a casa, de profeta. És vermell. Potent. El *nec plus ultra* de les noves tecnologies, segons diuen. Mentre ens fem servir, l'un a l'altre, ens anem coneixent. Per exemple, si parlo amb la Siri, la Siri parla amb mi. Em diu quan m'he de llevar, però també quan he d'anar a dormir. Davant aquest prodigi de la tecnologia i del disseny, fet de desig i terres rares, m'ha sobtat constatar que, per aquestes valls, encara no hem après a treure'n més profit. Tot va començar en obrir la seva caixa i despullar-lo. En il·luminar-se-li la pantalla, vam iniciar el típic ball de les configuracions. En una de les primeres passes, l'iPhone vermell em va mostrar, en un gran gest de confiança, i per un sol cop, la seva intimitat: el seu IMEI més el número de fabricació. Em va animar a trucar, de seguida, al meu proveïdor de serveis, per registrar-nos. Així, doncs, gaudiríem plenament de les seves possibilitats, aprofitant la geolocalització i la connectivitat. G4, G5, G a tope. Ai, las! Des d'Andorra Telecom em van dir que no ens calia fer aquest

pas. Que haurem de viure en concubinatge, sense poder-nos registrar. És estrany, vaig pensar, que no vulguin tindre registrats els iPhones andorrans. En l'època de les dades grasses, el Big Data, aquestes informacions no s'haurien de menystenir. Per l'iPhone 7 el prefix +376 no apareix, impossibilitant configuracions importants. També passa amb una missatgeria privada com Signal. O amb la impossibilitat de vincular PayPal a un compte bancari andorrà. Tampoc no es pot registrar una direcció postal local, ni a FEDEX, ni a UPS. L'allau de balisses PLB, pels rescats en muntanya, ens ha agafat una mica a contrapeu. És cert que són coses que llueixen poc per al governant. Però ens facilitarien molt l'activitat productiva. És per aquests motius, entre alguns altres, que a la gent d'Andorra se'ns obliga a fer trampes. Al capdavall, tenir només una identitat digital, un número de telèfon, un compte bancari, una adreça postal, un compte de correu, una contrasenya, i un número de cens ens seria tot més fàcil. Perquè ara, si et mous globalment, quants te'n calen? D'ara endavant les trampetes les hauríem d'evitar. Perquè ens mereixem més, tots plegats.